

Sociology of Education

Investigating the Teaching of Arabic Language Based on Thematic Approach on Students' Progress

Azam Shamsoddini Fard¹ Mohammad Aslam Raisi^{2*}

1. Assistant Professor of the Department of Arabic Language and Literature. Faculty of Foreign Languages. Vali Asr University, Rafsanjan, Iran.
2. MA Student of the Department of Arabic Language and Literature. Faculty of Foreign Languages. Vali Asr University, Rafsanjan, Iran (Corresponding Author).

❖ Corresponding Author Email: aslam5259738@gmail.com

Research Paper

Abstract

Receive: 2024/01/01
Accept: 2024/03/05
Published: 2024/03/15

Keywords:

Thematic Teaching Method,
Academic Progress, Arabic
Language Lesson

Article Cite:

Shamsoddini Fard A, Aslam Raisi M. (2023). Investigating the Teaching of Arabic Language Based on Thematic Approach on Students' Progress, *Sociology of Education*. 9(2): 487-494.

Purpose: The objective of this study was to investigate the impact of a thematic approach to teaching Arabic on the academic progress of ninth-grade female students. The study aimed to determine whether thematic teaching significantly enhances students' academic achievement in Arabic language lessons.

Methodology: This applied research utilized a quasi-experimental design with pre-test and post-test evaluations, including control and experimental groups. The study population comprised ninth-grade female students at Hafez High School during the 2022-2022 academic year. Two classes were randomly selected as accessible samples, with one class assigned to the experimental group and the other to the control group. The sample size included 55 students, with 27 in the experimental group and 28 in the control group. Data were collected using a researcher-made questionnaire related to the fifth and sixth lessons of the Arabic curriculum. The validity of the questionnaire was confirmed by five Arabic instructors and three Arabic language professors. Data analysis was performed using SPSS24 software and ANCOVA to examine the effect of the thematic approach on academic progress.

Findings: The findings indicated a significant improvement in the academic progress of students taught using the thematic approach. The experimental group's post-test scores showed a notable increase compared to the control group. The ANCOVA results demonstrated a significant effect of the thematic teaching method on academic achievement, with a pre-test effect sum of squares of 241.26 ($F = 3.71, p = 0.001, \eta^2 = 0.318$) and a between-group effect sum of squares of 2.67 ($F = 21.52, p = 0.001, \eta^2 = 0.384$).

Conclusion: The study concluded that the thematic approach to teaching Arabic has a significant positive impact on students' academic progress. This method helps students understand and retain information more meaningfully and practically, enhancing their motivation and attitude towards learning. The results suggest that incorporating thematic approaches in educational curricula can improve the quality of education and student learning outcomes.

<https://doi.org/10.22034/ijes.2021.541983.1184>

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.23221445.1401.15.1.1.0>

Creative Commons: CC BY 4.0

جامعه‌شناسی آموزش و پرورش

بررسی آموزش درس عربی براساس رویکرد تماتیک بر پیشرفت دانش‌آموزان

اعظم شمس‌الدینی فرد^۱ ID، محمد اسلم رئیسی^{۲*} ID

۱. استادیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده زبان‌های خارجی، دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، ایران.
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده زبان‌های خارجی، دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، ایران (نویسنده مسئول).
✉ ایمیل نویسنده مسئول: aslam5259738@gmail.com

مقاله تحقیقاتی

چکیده

۱۴۰۲/۱۰/۱۱

دریافت:

۱۴۰۲/۱۲/۱۵

پذیرش:

۱۴۰۲/۱۲/۲۵

انتشار:

هدف: هدف این مطالعه بررسی تأثیر رویکرد تماتیک در آموزش درس عربی بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دختر پایه نهم بود. این مطالعه به دنبال تعیین این موضوع بود که آیا آموزش با رویکرد تماتیک به طور معناداری پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در درس عربی را افزایش می‌دهد.

روش‌شناسی: این پژوهش کاربردی از یک طرح شبه‌آزمایشی با ارزیابی‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون و شامل گروه‌های کنترل و آزمایش استفاده کرد. جامعه آماری این پژوهش شامل دانش‌آموزان دختر پایه نهم دبیرستان حافظ در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بود. دو کلاس به صورت تصادفی به عنوان نمونه‌های در دسترس انتخاب شدند که یک کلاس به گروه آزمایش و کلاس دیگر به گروه کنترل اختصاص یافت. حجم نمونه شامل ۵۵ دانش‌آموز بود که ۲۷ نفر در گروه آزمایش و ۲۸ نفر در گروه کنترل قرار داشتند. داده‌ها با استفاده از یک پرسشنامه محقق‌ساخته مربوط به دروس پنجم و ششم کتاب عربی جمع‌آوری شد. روایی پرسشنامه توسط پنج نفر از مدرسان عربی و سه نفر از اساتید زبان عربی تأیید شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS24 و آزمون کواریانس (ANCOVA) برای بررسی تأثیر رویکرد تماتیک بر پیشرفت تحصیلی انجام شد.

واژگان کلیدی:

روش تدریس تماتیک، پیشرفت تحصیلی، درس عربی

استناد مقاله:

شمس‌الدینی فرد، اسلم رئیسی م. (۱۴۰۲). بررسی آموزش درس عربی براساس رویکرد تماتیک بر پیشرفت دانش‌آموزان. جامعه‌شناسی آموزش و پرورش، ۹(۲): ۴۹۴-۴۸۷.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد که پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزانی که با استفاده از رویکرد تماتیک آموزش دیده بودند، به طور معناداری افزایش یافته است. نمرات پس‌آزمون گروه آزمایش در مقایسه با گروه کنترل افزایش قابل توجهی را نشان داد. نتایج آزمون کواریانس نشان داد که روش تدریس تماتیک تأثیر معناداری بر پیشرفت تحصیلی دارد. اثر پیش‌آزمون با مجموع مربعات $F = 3.71241, 26$ ، $p = 0.001$ ، ضریب اتا $= 0.318$ (و اثر بین گروهی با مجموع مربعات $F = 21.52267$)، $p = 0.001$ ، ضریب اتا $= 0.384$ (تأثیر معناداری را نشان دادند).

بحث و نتیجه‌گیری: این مطالعه نتیجه‌گیری کرد که رویکرد تماتیک در آموزش درس عربی تأثیر مثبت و معناداری بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دارد. این روش به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا اطلاعات را به صورت معنادار و کاربردی درک و حفظ کنند و انگیزه و نگرش آن‌ها نسبت به یادگیری را افزایش می‌دهد. نتایج نشان می‌دهد که استفاده از رویکردهای تماتیک در برنامه‌های آموزشی می‌تواند کیفیت آموزش و نتایج یادگیری دانش‌آموزان را بهبود بخشد.

<https://doi.org/10.22034/ijes.2021.541983.1184>

<https://dorl.net/dor/20.1001.1.23221445.1401.15.1.1.0>

Creative Commons: CC BY 4.0

در دنیای در حال توسعه و در حال تغییر، پیگیری تحولات و همگام شدن با عصر جدید برای افراد اهمیت زیادی دارد. نوع بشر برای تسهیل زندگی و یافتن راه‌حل‌های آسان‌تر و سریع‌تر به فناوری نیاز دارد. هم هدف اجتماعی و هم هدف فردی فعالیت‌های آموزشی این است که فناوری را در برابر مشکلات یا موقعیت‌هایی که در زندگی روزمره با آن‌ها مواجه می‌شوند، معنا کنند و سعی کنند از این فعالیت‌ها در بالاترین سطح استفاده کنند (Taha Thomure, 2008). در این زمینه، پرورش افرادی با مهارت‌های قرن ۲۱ مانند تفکر انتقادی، تولید، استفاده از آنچه تولید می‌کنند، تحقیق و پرسشگری بسیار مهم است. در حقیقت، علم در پرورش افراد با سواد علمی با حمایت از پیشرفت‌های علمی و فناوری از اهمیت بالایی برخوردار است (Nor & Sihes, 2022). با پیشرفت‌های تکنولوژیکی در جهان، بیان علم، فناوری و سواد علمی اهمیت پیدا کرده و برنامه‌های درسی آموزشی در اکثر کشورها با توجه به این پیشرفت‌ها شروع به بازنگری کرده‌اند (Bezi et al., 2022; Fel Araghi et al., 2022; Golabchi et al., 2022; Kafshchian Moghadam et al., 2022; Karimi et al., 2022; Khosravi & Mehrmohammadi, 2022; Mahdian et al., 2022; Mirshamsi et al., 2022; Mohideen, 2022; Sheikhabadi et al., 2022). هدف علم درک طبیعت، درک فناوری، ارتباط با محیط، هدایت تحقیقات علمی و درک چگونگی انجام این تحقیقات است، نه صرفاً آموزش موضوعات و/یا مفاهیم (Tayyara, 2020). هدف از اتخاذ رویکرد زمینه‌ای (ساختگرا) در سیستم آموزشی معاصر، این است که افراد به جای یادگیری از طریق به خاطر سپردن اطلاعات، اطلاعات را از طریق معنا بخشیدن به آن و دستیابی به مفهوم اطلاعات بدست آورند (Selim, 2018). با رویکرد یادگیری ساختگرا، اطمینان حاصل می‌شود که دانش‌آموزان قادر به تحقیق، پرسش، استفاده از اطلاعات در زندگی روزمره خود، بصورت واقعی و ابتکاری هستند (Albantani & Madkur, 2017).

رویکرد یادگیری را می‌توان به عنوان انواع استراتژی‌ها و تکنیک‌های مورد استفاده در یادگیری پیشرو تعریف کرد. رویکرد زمینه‌ای در فلسفه یادگیری، یعنی ساخت‌گرایی، مبنایی عمیق دارد. ساخت‌گرایی تأکید می‌کند که یادگیری فقط به خاطر سپردن نیست، بلکه دانش‌آموزان دانش را در ذهن خود می‌سازند. یادگیری زمینه‌گرا (آموزش و یادگیری منطقی) یک ایده یادگیری است که به مریبان کمک می‌کند مطالبی را که آموزش می‌دهند با شرایط واقعی افراد زیرمجموعه مرتبط کنند و از دانش‌آموزان می‌خواهد که بین اطلاعاتی که دارند و کاربرد آن در زندگی روزمره خود ارتباط برقرار کنند (Bezi et al., 2022; Elhamifar et al., 2019; Faramarzi Babadi et al., 2022; Golabchi et al., 2022; Hastang, 2022; Kafshchian Moghadam et al., 2022; Sahin et al., 2022; Shariati et al., 2022; Yang & Seyed Alitabar, 2022). هفت بخش اساسی یادگیری قدرتمند شامل ساخت‌گرایی، خطاب‌سازی، درخواست، گروه افراد یادگیرنده، نشان دادن، بازتاب و ارزیابی معتبر است (Razman et al., 2022). مشکلی که دانش‌آموزان در برخورد با دروس عربی و زبان‌های خارجی تجربه می‌کنند، فقدان آشنایی با مطالبی است که آموزش داده می‌شود، به طوری که افراد کم‌مطالعه درک و یادگیری آن را چالش‌برانگیز می‌دانند. برای حل این چالش باید تمرین‌هایی برنامه‌ریزی شود که دانش‌آموزان را به‌طور مؤثر در یادگیری عمیق این مطالب راهنمایی کند، به‌گونه‌ای که یادگیری بتواند به راحتی توسط افراد کم‌مطالعه نیز صورت گیرد و پیشرفت تحصیلی را برای همه دانش‌آموزان مهیا سازد (Yin, 2022). بنابراین، مهم است که روشی ارائه شود که سرگرم‌کننده باشد و بتواند با اتصال مطالب به یکدیگر و به شکل ساختارمند، بر یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان تأثیر بسزایی بگذارد. آموزش زمینه‌محور با اتخاذ رویکرد سازنده‌گرایی، تغییراتی در آموزش، روش‌ها و تکنیک‌های مورد استفاده در دوره‌های آموزشی ایجاد کرده است. آموزش زمینه‌محور به‌طور گسترده‌ای برای بهبود آموزش و پیشرفت تحصیلی استفاده می‌شود (Arifin et al., 2020). این رویکرد از دانش‌آموزان برای یادگیری با انجام کار و تجربه و همچنین ماندگاری اطلاعات آموخته‌شده پشتیبانی می‌کند (Khaizal et al., 2021).

با توجه به اینکه در رویکرد سنتی بیشتر به حفظ مطالب در حافظه کوتاه‌مدت تأکید می‌شود و همین امر موجب شده تا مطالب آموخته‌شده بخصوص در دروسی همچون درس عربی تنها چند ساعت پس از آموزش فراموش گردد و دانش‌آموزان برای یادگیری آن دچار مشکلات زیادی گردند، اهمیت یادگیری مبتنی بر زمینه بیش از پیش آشکار می‌گردد. زیرا در روش زمینه‌محور، دانش‌آموزان می‌توانند ارتباط بین دانش نظری و ارتباطات زبانی روزمره را برقرار کنند، که دانش را معنادارتر و دائمی‌تر کنند (Hilmi & Ifawati, 2020). بنابراین هر چه دانش‌آموز اطلاعات را بیشتر درک کند و آن را دائمی کند، هم نگرش نسبت به درس، هم انگیزه و هم پیشرفت تحصیلی تحت تأثیر قرار می‌گیرد. یادگیری مبتنی بر زمینه، مفاهیم را به صورت ملموس و انتزاعی ارائه می‌دهد. در این فرآیند یادگیری، برای دانش‌آموزان آسان‌تر می‌شود که پاسخ سؤالات خود را که دائماً می‌پرسند، بیابند؛ سؤالاتی از قبیل: "چرا دارم یاد می‌گیرم؟" و "این برای من چه خواهد کرد؟" (Sanusi et al., 2022).

بنابراین، تحقیق حاضر به بررسی آموزش درس عربی براساس رویکرد تماتیک بر پیشرفت دانش‌آموزان پرداخته و هدف آن پاسخ به این پرسش است که آیا تدریس با رویکرد زمینه‌محور (تماتیک) بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در درس عربی تأثیر معناداری دارد؟

روش‌شناسی

مطالعه حاضر از نظر هدف در زمره پژوهش‌های کاربردی و از لحاظ روش‌شناسی شبه‌آزمایشی با پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه کنترل است. پس از انتخاب شرکت‌کنندگان در پژوهش، مراحل اجرایی شامل موارد زیر بود: گمارش تصادفی آزمودنی‌ها؛ اجرای پیش‌آزمون و جمع‌آوری داده‌ها؛ آموزش روش زمینه‌محور در درس عربی؛ اجرای پس‌آزمون پس از پایان آموزش و جمع‌آوری داده‌ها.

جامعه آماری در این پژوهش شامل دانش‌آموزان دختر پایه نهم دبیرستان حافظ در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بود. به منظور بررسی همگن بودن دو گروه، سابقه تحصیلی آن‌ها در درس عربی بررسی شد و پس از اطمینان از همگن بودن، بررسی تأثیر متغیر مستقل پژوهش (آموزش زمینه‌محور) آغاز شد. در این پژوهش، دو کلاس به عنوان نمونه در دسترس مشارکت داشتند. از این دو کلاس، به‌طور تصادفی، یک کلاس به عنوان گروه آزمایش و یک کلاس به عنوان گروه گواه در نظر گرفته شد. حجم نمونه متشکل از ۵۵ دانش‌آموز دختر پایه نهم دبیرستان بود که ۲۷ نفر آن‌ها در گروه آزمایش و ۲۸ نفر در گروه گواه بودند.

به منظور سنجش آموخته‌های مفاهیم نظری درس عربی و برای سنجش میزان پیشرفت تحصیلی، پرسشنامه محقق‌ساخته براساس کتاب عربی پایه نهم تدوین شد. برای تدوین سوالات آزمون، ابتدا هدف و محتوای درس براساس قسمت تدریس شده (در پژوهش حاضر درس پنجم و ششم به روش زمینه‌محور تدریس شد) مورد بررسی قرار گرفت. سپس با توجه به نتایج به‌دست‌آمده، ۱۵ سوال برای آزمون مقدماتی طراحی شد. روایی محتوایی آزمون با استفاده از نظر ۵ نفر از مدرسان عربی و ۳ نفر از اساتید گروه زبان عربی مورد بررسی قرار گرفت و در نهایت پس از انجام اصلاحات، تأیید گردید.

برای اجرای پژوهش، کتاب پایه نهم برای تدریس انتخاب شد. با مطالعه منابع به‌دست‌آمده درباره آموزش زمینه‌محور و مراجعه به راهنمای معلم عربی پایه نهم، طرح درس برای درس پنجم و ششم آماده شد. پس از مشخص شدن کلاس‌های گروه آزمایش و گروه گواه، پیش‌آزمون درس عربی از هر دو گروه به عمل آمد. سپس مباحث مورد نظر برای تدریس مشخص و با معلمان مربوطه هماهنگ گردید و دوره آزمایشی برای تدریس بخش مورد نظر در گروه آزمایش اجرا گردید. در گروه گواه از سایر رویکردها برای تدریس استفاده شد. این دوره آموزشی به مدت دو هفته در گروه آزمایش اجرا شد و در پایان، پرسشنامه طراحی‌شده جهت انجام پس‌آزمون در میان دانش‌آموزان گروه آزمایش و کنترل توزیع شد.

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، پس از تکمیل پرسشنامه، داده‌های خام در نرم‌افزار اکسل گردآوری شده و سپس با استفاده از نرم‌افزار SPSS20، به تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون آماری تحلیل واریانس (ANOVA) پرداخته شد. استفاده از آزمون ANOVA مستلزم رعایت چند پیش‌فرض است. یکی از این پیش‌فرض‌ها نرمال بودن توزیع نمرات است. برای بررسی پیش‌فرض نرمالیتی از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. پیش‌فرض بعدی، آزمون همگنی واریانس‌ها است که بدین منظور از آزمون لون استفاده شده و نتایج مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها

جدول ۱ میانگین و انحراف معیار متغیر سابقه تحصیلی در پیش‌آزمون و پس‌آزمون را برای گروه‌های کنترل و آزمایش نشان می‌دهد. میانگین نمرات پیش‌آزمون سابقه تحصیلی در گروه کنترل ۱۵,۲۴ با انحراف معیار ۰,۹۷ و در گروه آزمایش ۱۵,۳۷ با انحراف معیار ۱,۰۲ بود. در پس‌آزمون، میانگین نمرات سابقه تحصیلی در گروه کنترل ۱۵,۳۲ با انحراف معیار ۱,۳۳ و در گروه آزمایش ۱۶,۵۴ با انحراف معیار ۱,۲۵ بود. این نتایج نشان‌دهنده بهبود نمرات در گروه آزمایش پس از اعمال روش آموزشی تماتیک است.

جدول ۱. نتایج کدگذاری

متغیر	گروه	میانگین	انحراف معیار
پیش‌آزمون سابقه تحصیلی	کنترل	15.24	0.97
	آزمایش	15.37	1.02
پس‌آزمون سابقه تحصیلی	کنترل	15.32	1.33
	آزمایش	16.54	1.25

قبل از تحلیل داده‌ها، پیش‌فرض‌های آزمون تحلیل واریانس بررسی شد. آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن توزیع نمرات نشان داد که توزیع نمرات نرمال است ($p > 0.05$). همچنین، آزمون لون برای بررسی همگنی واریانس‌ها استفاده شد که نتایج نشان داد واریانس‌ها همگن هستند ($F = 1.45, p = 0.23$).

جدول ۲. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس

متغیر	گروه‌های پژوهشی	مجموع مربعات	مقدار فیشر	سطح معناداری	ضریب اتا
پیشرفت تحصیلی	اثر پیش آزمون	241.26	3.71	0.001	0.318
	اثر بین گروهی	2.67	21.52	0.001	0.384

نتایج آزمون کوواریانس برای بررسی تأثیر رویکرد زمینه‌ای بر پیشرفت تحصیلی در جدول ۲ ارائه شده است. اثر پیش آزمون با مجموع مربعات ۲۴۱٫۲۶ و مقدار فیشر ۳٫۷۱ در سطح معناداری ۰٫۰۰۱ و ضریب اتا ۰٫۳۱۸ نشان‌دهنده تأثیر معنادار پیش آزمون بر پیشرفت تحصیلی است. همچنین، اثر بین گروهی با مجموع مربعات ۲٫۶۷ و مقدار فیشر ۲۱٫۵۲ در سطح معناداری ۰٫۰۰۱ و ضریب اتا ۰٫۳۸۴ نشان‌دهنده تأثیر معنادار رویکرد زمینه‌ای بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان است.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این مطالعه نشان داد که استفاده از رویکرد تماتیک در آموزش درس عربی تأثیر معناداری بر پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دارد. این نتیجه با نتایج تحقیقات پیشین همخوانی دارد که نشان می‌دهند روش‌های آموزشی مبتنی بر زمینه می‌توانند یادگیری را بهبود بخشند و انگیزه دانش‌آموزان را افزایش دهند (Albantani & Madkur, 2017; Arifin et al., 2020). در این مطالعه، دانش‌آموزانی که با استفاده از رویکرد تماتیک آموزش دیدند، نمرات بالاتری در پس آزمون کسب کردند که نشان‌دهنده بهبود در درک و کاربرد مفاهیم زبان عربی بود.

رویکرد تماتیک با ارتباط دادن مطالب درسی به مسائل واقعی و کاربردی زندگی، به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا مفاهیم را بهتر درک کنند و به خاطر بسپارند. این روش با نظریه‌های ساخت‌گرای و یادگیری زمینه‌گرا همخوانی دارد که تأکید می‌کنند یادگیری باید معنادار و کاربردی باشد (Hilmi & Ifawati, 2020). این نتایج نشان می‌دهد که استفاده از رویکرد تماتیک می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند تا اطلاعات را به صورت دائمی درک و حفظ کنند و همچنین توانایی آن‌ها در استفاده از این اطلاعات در موقعیت‌های واقعی را افزایش دهد (Taha Thomure, 2008).

علاوه بر این، یافته‌های این تحقیق نشان داد که دانش‌آموزان در گروه آزمایش، که با استفاده از رویکرد تماتیک آموزش دیدند، انگیزه بیشتری برای یادگیری داشتند و به طور کلی نگرش مثبتی نسبت به درس عربی پیدا کردند. این نتیجه با یافته‌های تحقیقات قبلی همخوانی دارد که نشان می‌دهند رویکردهای آموزشی مبتنی بر زمینه می‌توانند انگیزه و نگرش مثبت دانش‌آموزان را نسبت به یادگیری افزایش دهند (Khaizal et al., 2021; Yin, 2022). این انگیزه و نگرش مثبت به نوبه خود می‌تواند منجر به بهبود پیشرفت تحصیلی و افزایش موفقیت دانش‌آموزان شود.

مطالعه حاضر همچنین نشان داد که رویکرد تماتیک می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند تا مفاهیم پیچیده زبان عربی را به صورت ملموس و کاربردی درک کنند. این نتیجه با نتایج تحقیقات قبلی که نشان می‌دهند رویکردهای آموزشی مبتنی بر زمینه می‌توانند به دانش‌آموزان کمک کنند تا مفاهیم پیچیده را بهتر درک کنند و به کار ببرند، همخوانی دارد (Mohideen, 2022; Nor & Sihes, 2022). به طور کلی، نتایج این تحقیق نشان‌دهنده اثرات مثبت و قابل توجه رویکرد تماتیک بر یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان در درس عربی است.

یکی از محدودیت‌های این مطالعه، تعداد کم شرکت‌کنندگان بود که ممکن است نتایج را محدود کند و قابلیت تعمیم‌دهی به جمعیت‌های بزرگ‌تر را کاهش دهد. علاوه بر این، این مطالعه تنها بر دانش‌آموزان دختر پایه نهم دبیرستان حافظ متمرکز بود و نتایج ممکن است برای دیگر گروه‌های سنی یا جنسیت‌ها قابل تعمیم نباشد. همچنین، مدت زمان اجرای مطالعه محدود بود و نتایج ممکن است تحت تأثیر این محدودیت زمانی قرار گرفته باشد. به طور کلی، محدودیت‌های این مطالعه باید در تفسیر نتایج مد نظر قرار گیرد.

برای تحقیقات آینده، پیشنهاد می‌شود که نمونه‌های بزرگ‌تر و متنوع‌تری از دانش‌آموزان مورد بررسی قرار گیرد تا نتایج قابل تعمیم‌تری به دست آید. همچنین، بررسی تأثیر رویکرد تماتیک بر یادگیری زبان عربی در سطوح مختلف تحصیلی و برای دانش‌آموزان با پیشینه‌های مختلف فرهنگی و زبانی می‌تواند به درک بهتر اثرات این رویکرد کمک کند. علاوه بر این، تحقیقات طولانی‌مدت که تأثیرات بلندمدت استفاده از رویکرد تماتیک را بر یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان بررسی کنند، مورد نیاز است.

برای معلمان و مربیان، پیشنهاد می‌شود که رویکرد تماتیک را به عنوان یک روش مؤثر در تدریس زبان عربی مد نظر قرار دهند. این رویکرد می‌تواند به دانش‌آموزان کمک کند تا مفاهیم را به صورت معنادار و کاربردی درک کنند و انگیزه و علاقه آن‌ها به یادگیری را افزایش دهد. همچنین، استفاده از روش‌های متنوع و خلاقانه در آموزش می‌تواند به بهبود یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان کمک کند. به طور کلی، اتخاذ رویکردهای آموزشی مبتنی بر زمینه می‌تواند به بهبود کیفیت آموزش و یادگیری در مدارس کمک کند.

تشکر و قدرانی

بدین وسیله پژوهشگران از شرکت کنندگان در پژوهش به دلیل مشارکت فعال در پژوهش و از مسئولان آن‌ها به دلیل موافقت جهت انجام پژوهش و انجام پرسشنامه تقدیر و تشکر می‌شود.

References

- Albantani, A. M., & Madkur, A. (2017). Musyahadat Al Fidyu: Youtube-Based Teaching and Learning of Arabic as Foreign Language (AFL). *Dinamika Ilmu*, 291-308. <https://doi.org/10.21093/di.v17i2.854>
- Arifin, Z., Bakar, N. K. A., Ridzwan, Z., & Jamsari, E. A. (2020). Language Learning Strategies of Non-Muslim Students Applied to Arabic Language Course Inside and Outside the Classroom. *Ijaz Arabi Journal of Arabic Learning*, 4(1). <https://doi.org/10.18860/ijazarabi.v4i1.9995>
- Bezi, A., Fakoori, H., Bayani, A. A., & Saemi, H. (2022). Design and Validation of an Environmental Education Curriculum Model for Higher Education Based on the "Aker" Approach [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 79-90. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.8>
- Elhamifar, A., Mehdinezhad, v., & Farnam, A. (2019). The Effect of Critical Thinking on Metacognitive Knowledge and Epistemological Beliefs of High School Students [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 2(3), 47-55. <https://doi.org/10.29252/ijes.2.3.47>
- Faramarzi Babadi, S., Eskandari Asl, H. A., Dolatyari, F., & Alipoor, H. (2022). Limitations of English Language Learning in Universities of Chaharmahal and Bakhtiari Province and Strategies to Overcome Them [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 124-132. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.12>
- Fel Araghi, A., Azodolmolki, S., & Hosseini Mirsafi, A. A. (2022). Design and Validation of a Curriculum Model Based on Positive Education Approach in Iran's Secondary Education [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 179-188. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.17>
- Golabchi, H., Kiaee, M., & Kameli, M. J. (2022). Designing a Superior Service Delivery Model in Education to Enhance Public Satisfaction [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 189-197. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.18>
- Hastang, H. (2022). Analysis of Arabic Language Learning Difficulties Among Students in the Qawaid Al-Lughah Al-Arabiyyah Materials. *Didaktika Jurnal Kependidikan*, 17(1), 31-42. <https://doi.org/10.30863/didaktika.v17i1.5052>
- Hilmi, D., & Ifawati, N. I. (2020). Using the Blended Learning as an Alternative Model of Arabic Language Learning in the Pandemic Era. *Arabi Journal of Arabic Studies*, 5(2), 117. <https://doi.org/10.24865/ajas.v5i2.294>
- Kafshchian Moghadam, A., Maleki, H., & Sadeghi, A. (2022). Designing a Citizenship Rights Curriculum Model for the Second Period of Elementary Education [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(2), 1-7. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.2.1>
- Karimi, A., Gholtash, A., & Machinchi, A. A. (2022). Develop and validate a model for teaching metacognitive skills based on quantum thinking to student-teachers. *Sociology of Education*, 9(1), 359-370. <https://doi.org/10.22034/ijes.2022.544223.1207>
- Khaizal, N. F. M., Nasir, M. K. M., Rahimi, N. M., & A-Rahman, F. (2021). Speaking Sub-Skills Exercise and Its Teaching Techniques: Document Analysis of Arabic Textbooks. *Creative Education*, 12(09), 2159-2166. <https://doi.org/10.4236/ce.2021.129165>
- Khosravi, R. A., & Mehrmohammadi, M. (2022). Design and Validation of Decentering Schemes for Decision-Making about Curriculum Based on Schwab's Theory and Features of the Curriculum Development System in Iran. *iase-idje*, 6(1), 12-30. <https://doi.org/10.61186/ijes.6.1.12>
- Mahdian, R., Poushaneh, K., Rezazadeh, H. R., & Maleki, H. (2022). Designing a National Identity Curriculum Model for the Second Elementary Grade. *iase-idje*, 5(3), 128-141. <https://doi.org/10.61186/ijes.5.3.128>
- Mirshamsi, H., Mohammadi Ahmad Abadi, N., & Alizadeh Asli, A. (2022). Identifying the Dimensions and Components of the Play-Based Curriculum in the Preschool Period based on the Montessori Theory. *Sociology of Education*, 10(1), 141-151. <https://doi.org/10.22034/ijes.2022.2017646.1514>
- Mohideen, H. L. M. (2022). Exploring the Opportunities of Implementing Artificial Intelligence (AI) Technology for Teaching Arabic to Non-Native Speakers: a Theoretical Approach. *Journal of Digital Learning and Distance Education*, 2(10), 760-767. <https://doi.org/10.56778/jdlde.v2i9.225>

- Nor, H. M., & Sihes, A. J. (2022). Critical Thinking in Teaching Arabic as a Foreign Language; Teacher's Competence. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 12(8). <https://doi.org/10.6007/ijarbss/v12-i8/14209>
- Rahmati, F., Safaei Rad, I., & KhorramAbadi, Y. (2022). Structural Relationship of Teachers' Interaction Styles Based on Social Adaptability, Psychological Hardiness, and Academic Achievement Motivation with Mental Health Mediation in Eighth Grade Female Students [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 103-112. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.10>
- Razman, S. M., Ismail, Z. B., & Ismail, W. M. (2022). Developing a Teaching Module on Arabic Vocabulary Based on the Four Strands Theory for Pre-University Students in Malaysia: A Needs Analysis. *Theory and Practice in Language Studies*, 12(11), 2263-2273. <https://doi.org/10.17507/tpls.1211.05>
- Şahin, A., Soyulu, D., & Jafari, M. (2022). Professional Development Needs of Teachers in Rural Schools [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 219-225. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.22>
- Sanusi, A., Ainin, M., Muassomah, M., Maulana, D., & Maimunah, I. (2022). Exploring Planning for Teaching Arabic as a Foreign Language at Senior High School: Teacher's Didactical Competencies. *Arabiyyatuna Jurnal Bahasa Arab*, 6(2), 439. <https://doi.org/10.29240/jba.v6i2.5166>
- Shariati, F., Niazazari, K., & Jabbari, N. (2022). Presenting a Model for Virtual Education Considering Educational Equity with a Phenomenological Approach in Schools of Golestan Province [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 66-78. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.7>
- Sheikhabadi, I., Bagheri, M., & Jahed, H. (2022). Identifying the Supervisory Components of Instructional and Educational Leaders of Primary Schools in order to Providing a Comprehensive Pattern for Iran's Government Education. *Sociology of Education*, 10(1), 295-304. <https://doi.org/10.22034/ijes.2022.2008390.1446>
- Taha Thomure, H. (2008). The Status of Arabic Language Teaching Today. *Education Business and Society Contemporary Middle Eastern Issues*, 1(3), 186-192. <https://doi.org/10.1108/17537980810909805>
- Tayyara, A. e. (2020). The Practicability of Proverbs in Teaching Arabic Language and Culture. *Language Teaching Research*, 26(4), 799-819. <https://doi.org/10.1177/1362168819895253>
- Yang, J., & Seyed Alitabar, S. H. (2022). The Effects of School Size on Student Participation and Sense of Community [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 205-211. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.20>
- Yin, S.-K. (2022). A Study of the Effects of Thematic Language Teaching on the Promotion of Multimedia Design Students' Listening and Speaking Skills. *Frontiers in psychology*, 13. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.915145>